

1990 மே 8]

11-25 மணி

(ஆ) விற்பனை வரி (மேல்வரி) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு 1990.

*திரு. எஸ். கணேசன் (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1990ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரி (மேல்வரி) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண். 16/1990 *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. உ. ரா. வரதராசன்) :

இந்த விற்பனை வரிச் சட்டத்தையொட்டி சட்டமுன்வடிவு எண்கள் 15/90, 14/90, 24/90 ஆகிய மூன்று சட்டமுன் வடிவுகள் மீதும் கூட விவாதம் நடைபெறும். இறுதியில் மற்ற மூன்று சட்ட முன் வடிவுகளும் விவாதம் இன்றி வாக்கெடுப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்கிற அறிவிப்போடு விவாதத்தைத் துவக்கி வைக்குமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உகம்சந்த் அவர்களை அழைக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

* திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விற்பனை வரியை உயர்த்துவதற்காகவும் பல்வேறு இனங்களுக்கு புதியதாக விற்பனை வரியைப் போடுவதற்காகவும் இந்தச் சட்டம் முன்வடிவுகளை அறிமுகம் செய்திருக்கிறீர்கள். விற்பனை வரியைப் பொருத்தவரையில் நம்முடைய அரசுக்கு மிக அதிகமான அளவிலே வருவாய் வரக்கூடிய அளவிலே இருந்துகொண்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் விற்பனை வரியானது எந்தக் காலத்தில் போடப்பட்டது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் இருந்த காலத்தில் அன்றைய காலக் கட்டத்தில் மதுவிலக்கை அவர்கள் அமல்படுத்திய காரணத்தால் அரசுக்கு மாற்று வழியிலே வருமானம் வர வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக இந்த விற்பனை வரியை அவர்கள் அறிமுகம் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில் விற்பனை வரியும் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதே நேரத்தில் மதுவிலக்கை ரத்து செய்து அதன் மூலமாகவும் அரசுக்கு வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு வரையில் விற்பனை வரியின் மூலமாக

* 19—4—1990ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றது.

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 மே 8]

1,500 கோடி ரூபாய் அளவிலே வருமானம் வந்தது. இந்த ஆண்டு 1989-90 ஆம் ஆண்டு சுமார் 1,750 கோடி ரூபாய் அளவிலே வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மதுவிலக்கை நாம் கொண்டு வந்தால் இதை நாம் நியாயப்படுத்த முடியாத நிலைமையிலே இருந்துகொண்டு வருகிறோம் என்பதை மட்டும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த விற்பனை வரியிலே மேல் வரி சர்சார்ஜ் என்ற முறையிலே நாம் வசூல் செய்கிறோம். உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு அவர்களுடைய நிதிநிலையைச் சீர்செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அதை நாம் அமுல்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இதுவரையில் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு எவ்வளவு தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். பல்வேறு நகராட்சிகளுக்கு சர்சார்ஜ் என வசூல் செய்து அவைகளை சரியான முறையில் வழங்கவில்லை. சில நகராட்சிகளுக்கு சுத்தமான முறையிலே அந்த வரி வழங்கப்படவில்லை என்று தான் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்த வரியை மேலும் அதிகப்படுத்தி மாநகராட்சிகளுக்கும் நகராட்சிகளுக்கும் மற்றும் உள்ள உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கும் அவைகளுடைய நிதிநிலைகளைச் சீர்செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக வழங்குகின்றோம் என்று சொல்லி இன்றைக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்களே, இது தேவைதானா? ஏற்கனவே 1,750 கோடி ரூபாய் அளவிலே வருமானம் வருகிறது. புதியதாக 400 கோடி ரூபாய் அளவிலே வருமானம் வருவதற்கு மதுவிலக்கை ரத்து செய்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இந்த வரியை உயர்த்துவது தேவைதானா, இதை அறவே ரத்து செய்து, இந்த மேல் வரியை தேவையில்லை என்ற முறையிலே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் மற்றொன்று. அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்று சொல்லி கூடுதல் விற்பனை வரியை நாம் இன்றைக்குப் போட்டுக் கொண்டு வருகின்றோம். இந்தக் கூடுதல் விற்பனை வரி 1970 ஆம் ஆண்டே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அன்றையதினம் 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டு யாராவது வியாபாரத்தை செய்திருந்தால் அவர்களிடம் வரியை வசூல் செய்வதற்காக அதை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 20 ஆண்டுகள் கடந்து இருக்கின்றன. இதே 10 இலட்சம் ரூபாயைத்தான் நாம் குறைந்த அளவாக வைத்திருக்கிறோம். இந்த 10 இலட்சம் ரூபாய் என்பதை மாற்றியமைத்து 40 இலட்சம் ரூபாய் அல்லது 25 இலட்சம் ரூபாயாவது குறைந்த அளவு இருக்க வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பொருளினுடைய விலையும்.... (குறுக்கீடு).

1990 மே 8]

11.30 மணி

திரு. எம். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 15 இலட்சம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் வரி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 15 இலட்சமாக மாற்றியிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ரா. சொக்கர் : 15 இலட்சம் ரூபாய் உயர்த்த பட்டது ஓட்டல்களுக்கு மட்டும். இவர் பேசிக்கொண்டிருப்பது சர்சார்ஜ் பற்றி. 15 இலட்சம் என்பது இதற்குத்தானா என்பதை தெரிவிப்பார்களா?

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சேல்ஸ் டாக்கைப் பொறுத்தவரையில் 10 இலட்சத்திற்குமேல் வியாபாரம் செய்பவர்கள், அதாவது ரூ. 10 இலட்சம் முதல் 40 இலட்சம் வரை வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு ஒன்றேகால் சதவீதமும், 40 இலட்சத்திற்கு மேல் 1 கோடி ரூபாய் வரை இருப்பவர்களுக்கு 1-1/2 சதவீதம் என்றும், அதற்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு அதிக விற்பனை வரியும் என்று இன்றைக்கு நாம் திருத்தத்தைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் குறைந்தபட்ச தொகையான ரூ. 10 இலட்சம் என்பதை குறைந்தபட்சம் ரூ. 25 இலட்சமென்று உயர்த்தவேண்டுமென்பது நியாயமானது. 1970ல் 10 இலட்சம் என்று வைத்தோம். 1990லும் 10 இலட்சம் என்று சொல்வது நியாயத்திற்கு ஏற்ற வகையில் இல்லை என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். இதேபோல, அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்கம், சர்சார்ஜ் என்று போடுவதையும் விட, எல்லாவற்றுக்கும் சேர்த்து ஒரே வரியாகப் போடலாம். எந்தப் பெயரில் எந்த வகையில் நாம் வரிபோட்டாலும் அதைக் கட்டப் போகிறவர்கள் பொதுமக்கள் தான். ஆனால் விவாதத்திற்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாம், இது பொதுமக்கள் மீது சுமத்தப்படுகின்ற வரியில்லை, இந்த சர்சார்ஜை, அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்கை வியாபாரிகள்தான் கட்டுகிறார்கள். மக்கள் கட்டவில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால் எந்த வியாபாரியும் தங்களுடைய சொந்த பாக்கெட்டிலிருந்து அதைக் கட்டவில்லை. மக்களிடம் வாங்கித்தான் கட்டுகிறார்கள். போடுகிற எந்த வரியும் பொதுமக்களைத்தான் பாதிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்குப் பொதுமக்கள் நேரடியாக கட்டுவது இல்லையென்பது நடைமுறையில் இல்லையென்றாலும், உண்மையில் அவர்கள் தான் மறைமுகமாகக் கட்டுகிறார்கள். 15 ரூபாய்க்கு அடிஷனல் சேல்ஸ் டாக்கஸ் போடுவதென்றால், அந்தப் பொருளின் விலை ரூ. 15.25 பைசாதான் ஆகும். ஆனால் 16 ரூபாய்க்கு வியாபாரிகள் விற்றுவிடுகிறார்கள். எப்படியும் பின்னால் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதை

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 மே 8]

முதலிலேயே மக்களிடம் வசூல் செய்துவிடலாம் என்று பொது மக்களிடம் வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். இந்த வகையில்தான் வரிகள் பொதுமக்கள் மீது சுமத்தப்படுகிறது, என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வெள்ளி நகைகளைப் பொறுத்தவரையில், 4 சதவிகிதம் வரி கட்ட வேண்டுமென்று நாம் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏழை மக்களுடைய ஆபரணம் என்பது வெள்ளியில்தான் இருக்கிறது. அதிலும் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில், கொலுசுகள், சிறிய மங்கலமான பொருட்கள் போன்றவைகளை வெள்ளியில்தான் அணி கிறார்கள். அந்தப் பொருட்கள் மீது 4 சதவிகித வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் சாதாரணக் குடும்பத் துப் பெண்களை இது மிகவும் பாதிக்கும். தங்க நகைகளை அணியமுடியாத பெண்கள், வெள்ளியையாவது அணியலாம் என்று அணிகிறார்கள். அதற்கும் வரி போட்டால் மிகவும் பாதிக்கப் படும். வெள்ளிப் பாத்திரங்கள், வெள்ளியினால் செய்த ஆடம் பரப் பொருட்கள் என்ற பொருட்களுக்கு வேண்டுமானால் இருக்கலாம். ஆனால் மங்கலச் சின்னங்களாக அணிகின்ற, மங்கள நிகழ்ச்சிகளுக்கு உபயோகிக்கும் வெள்ளிப் பொருட் களுக்கு வரி போடுவதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு சாப்ட் டிரிங்ஸ்களைப் பொறுத்தவரையில், பாக்கெட்டில் அடைத்து விற்கும் பொருட் களுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய பாக்கெட்டுகளில் அடைத்து விற்கப்படும் சாப்ட் டிரிங்ஸ்கள் உடல் நலத்திற்கு ஏற்றவைதானா, என்று உண்மையிலேயே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ரொம்ப நாள் அதை அடைத்து வைத்திருப்பதால், அதில் கெமிக்கல் மாற்றம் ஏற்பட்டு, புழு, பூச்சிகள் அந்த சாப்ட் டிரிங்ஸ்களில் உண்டாகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பொருட்கள் விற்பதையே தடை செய்ய வேண்டும். அந்த சாப்ட் டிரிங்ஸ்களை தடை செய்கிற அளவுக்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தப் பொருட்களுக்கு வரி யைப் போடுவதால், அதை விற்பதற்கு சட்டபூர்வமான அந்தஸ்து வந்துவிடுகிறது. நாமே அந்த அதிகாரத்தை வழங்கியவர்களாக ஆகிவிடுகிறோம். ஆகவே, அதை தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்பு விவசாயிகளுக்கு வரி உயர்வு செய்திருக்கிறோம். ஏற் கெனவே தமிழகத்தில்தான் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு வழங்கப் படுகிற விலை குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மேலும் மேலும் அவர்கள் மீது வரி உயர்வை சுமத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த வரித் திருத்தத்தைப்

1990 மே 8]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு மாநகராட்சிகளுக்கும் நகராட்சிகளுக்கும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும் நிதி வழங்கத்தான் இந்த வசூல் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவை சரியான முறையில் வழங்கப்படாமல் அரசின் கஜானாவில்தான் இருக்கின்றன. அந்த உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கு அவைகள் சரியான முறையில் வழங்கப் படுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும். எந்த அளவிற்கு வசூல் செய்திருக்கிறீர்கள்? எந்த அளவுக்கு அவைகள் உள்ளாட்சி மன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன? என்கிற விவரத்தையும் இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

11-35 மணி

*திரு. கி. கோவிந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரியில் ஏற்கெனவே நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு திருத்தங்களுக்கு சட்ட வடிவம் கொடுக்கும் வகையில் இங்கே 4 சட்டத் திருத்தங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் பற்றி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பலமுனை வரியிலிருந்து ஒருமுனை வரியாக மாற்றம் செய்திருப்பதை உண்மையில் வரவேற்கிறேன். இதன்மூலம் வியாபாரிகள் பயன்பெற இருக்கிறார்கள். அதைப் போல, தமிழ்நாடு விற்பனை வரி மேல் வரி திருத்தச் சட்டத்தில், குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற இந்த வரி மாறுதல்கள் என்பது நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததுபோல, மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் போன்று இருக்கக்கூடிய உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு நிதி ஆதாரத்தை கூட்டுகிற வகையில் இன்றைக்கு சில மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது சென்னை மாநகராட்சிக்கு 10 சதவிகிதத்திலிருந்து 15 சதவிகிதமாகவும், மதுரை, கோவை மற்றும் தனி நிலை நகராட்சிகளுக்கு 10 சதவிகிதத்திலிருந்து 12 சதவிகிதமாகவும் மற்ற நகராட்சிகள், நகரியங்கள், பேரூராட்சிகளுக்கு எல்லாம் 8 சதவிகிதத்திலிருந்து 10 சதவிகிதமாகவும், மற்ற ஊராட்சிகளுக்கு எல்லாம் 8 சதவிகிதமாகவும் இங்கே மாற்றங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே, குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுபோல, உள்ளாட்சித் துறையினுடைய நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்காக இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள சட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுபோல, கூட்டுகிற மேல் வரியின் மூலமாகக் கிட்டுகிற தொகையில் 20 சதவிகிதம் இந்த அமைப்புகளுக்கு மானியமாக,

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1990 மே 8]

சென்னை நீங்கலாக மற்ற நகரங்களுக்கு அல்லது பேரூராட்சி களுக்கு அல்லது நகராட்சிகளுக்கு 20 சதவிகிதம் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் வழங்கப்படும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசை நான் கேட்டுக்கொள்வ தெல்லாம், நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் அதே பார்வையில் உள்ளாட்சித் துறையினுடைய நிதிநிலை ஆதாரத்தையும் பெருக்கும் நோக்கத்தில் மாறுதல்களை செய்வதை கருத்தில் கொண்டு, 20 சதவிகிதம் மாறுதலை சற்று கூடுதலாக ஆக்க வேண்டும். சென்னைக்கு 50 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை போல அந்த அளவுக்கு இல்லையென்றாலும் கூட, மற்ற நகரங்களுக்கு, பெரும் நகரங்களுக்கு, பேரூராட்சிகளுக்கு, நகராட்சிகளுக்கு எல்லாம் அந்த 20 சதவிகிதத்திலிருந்து சற்று கூடுதலாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப் போதுதான் இந்த நோக்கம் நல்லமுறையிலே நிறைவேறும் என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதுபோல, இன்றைக்கு பொது விற்பனை வரியின் கீழ் பல்வேறு தொழில்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒப்பந்த அடிப்படையில் செயல்படக்கூடிய சில தொழில்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, சலவை செய்யும் தொழில், சாயத் தொழில், அச்சுத் தொழில், தையல் தொழில், பஞ்சு பிரசிங் தொழில் போன்றவை ஒப்பந்த அடிப்படையில் செயல்படும் தொழில்கள் ஆகும். ஆகவே, இந்தத் தொழில்கள்மீது விற்பனை அடிப்படையில் வரி விதிப்பது பொருந்தாது. ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனத்திலிருந்து பொருள்களைப் பெற்று அவர்கள் செலவு செய்து உரிய வேலையை முடித்து திருப்பிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்குக் கிடைக்கின்ற கூலியிலிருந்து கட்டிட வாடகை மற்றும் இதர தேவைகளுக்கு பயன்படுத்தி செலவு செய்கிறார்கள். ஆகவே விற்பனை அடிப்படையில் இது வராது என்று அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட, 1986-லே, ஏற்கெனவே இருந்த அரசு, இந்த ஒப்பந்தத் தொழில் மீது வரி விதிக்க ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தது. அதை எதிர்த்து சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் உச்சநீதிமன்றத்திற்கு எல்லாம் சென்று, கடைசியில் உச்சநீதி மன்றம் அரசியல் சாசன சட்ட ஆரத்துக்களின்படி இந்தத் தொழில்களின் மீது வரி விதிப்பதற்கான அதிகாரம் அரசுக்கு இருக்கிறது என்று தீர்ப்பளித்த நிலையில், ஒப்பந்த அடிப்படையில் செயல்படும் தொழில்கள் பின் பாக்கியை கணக்கிட்டு, வரி பாக்கியை செலுத்தவேண்டுமென்று, 1986-ஆம் ஆண்டில் கொண்டு வந்த அந்த வரி சட்டத்தின்கீழ் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசின் சார்பில் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சில லட்சம் ரூபாய், பல ஆயிரம் ரூபாய் மூலதனம் செய்யும் தொழில்களுக்கு 1986 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, பின் பாக்கியோடு அந்த வரியை கட்ட வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது.

1990 மே 8]

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

அவர்கள் வரியாக செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் கூலி அடிப்படையில் பொருள்களை வாங்கி, திருப்பி கொடுத்துவிட்டார்கள். அப்போதே கணக்கும் முடித்த பிறகு இன்றைக்கு பழைய பாக்கியை கட்ட வேண்டுமென்றால் யாரிடத்தில் துணியை வாங்கி சலவை செய்திருக்கிறார்களோ அவர்களிடத்திலிருந்து இந்தத் தொகையை வரியாக வாங்கியாக வேண்டிய நிலையில், அதை அவர்கள் இன்றைக்கு பெற முடியாத நிலையில், பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் கட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அப்படி கட்டவேண்டிய நிலைமை வந்தால் நிச்சயமாக அந்தத் தொழிலை நடத்த முடியாத ஒரு நிலை உருவாகும். ஆகவே, அரசு இதை கவனத்தில் கொண்டு, அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படி அதற்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க முடியவில்லை என்றாலும், வருகிற காலங்களிலே வரி வசூலிப்பது என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். பின் பாக்கி கணக்கிட்டு வசூலிப்பது என்பதை அரசு ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்துகிறேன்.

11-40 மணி

இன்றைக்கு சிறு தொழிலாக இருக்கக்கூடிய தொழில் பனியன் தொழில். நேற்றையதினம் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் பல வரிச் சலுகைகளை அளிக்கும்போது நான் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்தப் பட்டியலிலே பனியன் தொழிலும் வருமென்று ஆவலோடு எதிர் பார்த்தேன். ஆனால், அது வரவில்லை. ஆகவே, மீண்டும் இங்கே முதலமைச்சரவர்கள் இல்லை என்றாலும், ஆட்சி மன்றச் செயலாளர், மற்ற அமைச்சர்கள் இருக்கிற காரணத்தாலே, வலியுறுத்திச் சொல்வது, இன்றைக்கு பனியன் தொழில் பல மாநிலங்களில் இருக்கிறது. கல்கத்தாவிலே, கான்பூரிலே, லூதியானாவிலே, பல்வேறு மாநிலங்களில் இருக்கிறது. தமிழகத்திலே திருப்பூரை மையமாகக் கொண்டு செயல்படுகிறது. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் பனியனுக்கு விற்பனை வரி இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்திலே மட்டும் 5 சதவிகிதமாக இருந்து, கவர்னர் ஆட்சியிலே அது 3 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உள் நாட்டிலே எல்லோரும் ஒரே இடத்திலே வியாபாரம் செய்கின்ற நேரத்தில், மற்ற மாநிலங்களோடு, போட்டி போட முடியாத அளவுக்கு பல நெருக்கடிகள் அந்தத் தொழிலுக்கு உருவாக்கியிருக்கிற காரணத்தாலே, அந்த பனியன்மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற விற்பனை வரியை முழுமையாக நீக்க வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்ல. இது அரசுக்கு மிகக் குறைந்த வருவாயைத்தான் தருகிறது. அந்த வருவாயைக் கூட்டுவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட துறையைச் சார்ந்த அமைப்புகள் ஒன்றை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. பனியன்

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

[1990 மே 8]

உற்பத்தி செய்யத் தேவையான நூலின்மீது வரி விதிக்கப்படுமானால்—3 சதவிகிதத்தைவிட குறைவாகக்கூட விதிக்கலாம். — அரசுக்கு இதைவிட கூடுதலாக வருவாய் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. இன்றைக்கு பனியனாகத் தயாரித்து வெளியே அனுப்புவதற்குத்தான் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் பெரும் பகுதி பனியன் துணியாக வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அந்த மாநிலங்களில் பனியனாகத் தயாரித்து, மார்க்கெட்டில் விற்பனைக்கு வரும்போது, அவற்றுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கிற காரணத்தாலே, பனியன்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள அந்த விற்பனை வரியை அரசு நீக்க வேண்டும். வருவாய் தேவை என்று கருதினால் பனியனுக்காக மட்டும் தயாரிக்கப்படும் நூலுக்கு அந்த வரியை மாறுதல் செய்து, மற்ற மாநிலங்களோடு நம்முடைய மாநிலமும் போட்டியிட்டு, தொழில் வளர்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டும். ஏராளமான அன்னிய செலாவணியை உருவாக்கித் தரும் அந்த பனியன் தொழிலுக்கு உள்நாட்டு மார்க்கெட்டிலும் நம்முடைய தமிழகம் சரியான முறையில் போட்டியிட்டு வியாபாரம் செய்து, அதன் மூலம் அந்தத் தொழில் வளர, விற்பனை வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வாய்ப்பு இருந்தால் முதல்வர் அவர்களோடு கலந்து, இப்போது அதை நீங்கள் தெரிவிப்பது நல்லது. அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு இல்லை என்றாலும், அடுத்து வருங்காலத்தில் அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு இந்த விற்பனை வரியை வசூலிக்க வரக்கூடிய அதிகாரிகளுடைய தொல்லை என்பது உண்மையிலேயே மிகப் பெரிய அளவுக்கு இருக்கிறது. நான் பல்வேறு உதாரணங்களை, ஆதாரத்தோடுகூட சொல்ல முடியும். அந்த நிறுவனங்களின் நலன் கருதி, அந்தப் பெயர்களைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. தேவையானால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடத்திலும், அமைச்சரவர்களிடத்திலும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஏராளமான தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, அந்தத் தொல்லைகளைத் தாங்க முடியாமல், திருப்பூரிலே ஒரு அதிகாரியை ஒரு நிறுவனத்தினுடைய உரிமையாளர் அரிவாளால் வெட்டக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை நியாயம் என்று நான் சொல்ல வில்லை. அப்படிப்பட்ட கொடுமையான நிகழ்ச்சிகள் அந்தத் தொழிலிலே மட்டுமல்ல. பல சிறு தொழில்களும் அந்தத் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இதை எல்லாம் அரசு கவனத்திலே கொண்டு, இந்த வரியை முறையாக வசூலிக்க வேண்டும். தவறு செய்கிறவர்கள் மீது முறையான நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். நான் வேண்டாமென்று

1990 மே 8]

[திரு. சி. கோவிந்தசாமி]

சொல்லவில்லை. தவறான முறையில் அவர்கள் வேறு விதத்திற்கு அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, அரசு இதில் கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு பல முனை வரியை ஒரு முனை வரியாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பேப்பர் கவர் தயாரிக்கும் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் 5 சதவிகிதமாக இருந்த விற்பனை வரி, ஒருமுனை விற்பனை வரியாக மாற்றப்பட்டதால் 8 சதவிகிதமாக ஆகியிருக்கிறது. பேப்பர் கவர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். கொஞ்சம் பசைம போட்டு கவராக மடிக்கப் படுகிறது. வேறு எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. ஆனால் பேப்பருக்கு 5 சதவிகிதம் என்றும், கவராக மடித்து வைக்கப் பட்டால், அதற்கு 8 சதவிகிதம் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகச் சாதாரணமாக, சிறு வீடுகளிலே கூட தயாரிக்கப் படுகிறது. எனவே இதற்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சோப்புக்கு 8 சதவிகித வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி 8 சதவிகிதமாகப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியின் காரணமாக சாதாரண சிறு சிறு சோப்பு தயாரிக்கும் தொழில்கள் பாதிப்புக்கு ஆளாகும். டாட்டா போன்று இருக்கக்கூடிய பெரிய சோப்பு கம்பெனிகள் வேண்டுமானால் அதில் பயனடையலாம். நேற்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், தோலைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலின் தன்மை அடிப்படையில் வரியைக் குறைத்ததுபோல், சிறு தொழிலில் தயாரிக்கும் சோப்புக்கும் வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது சற்றுக் குறைக்கப்பட வேண்டும்; 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகவோ அல்லது 3 சதவீதமாகவோ குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

11-45 மணி

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி மசோதாவில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முற்படுகிறேன். விற்பனை வரியை சாதாரணமாகக் கட்டக்கூடியவர்கள் சிறு வியாபாரிகள். அவர்கள் தான் ஒழுங்காகவும், அதிகமாகவும் கட்டிக்கொண்டு அரசாங்கத்தின் வருவாயை உயர்த்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாள் தோறும் டி.சி.டி.ஓ. ஆனாலும், ஏ.சி.டி.ஓ. ஆனாலும் அவர்களுடைய டர்ன் ஓவரைப் பார்த்து அவர்களுடைய கணக்கை பார்த்து, திடீரென்று அவர்களுடைய கணக்குகளை எல்லாம்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 மே 8]

எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கக்கூடிய ஒரு பாணி தான் இலாகா வின் பாணியாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். குறிப்பாக நான் ஒரு முறை கோவில்ப்பட்டி நகருக்குச் சென்ற போது அங்கே உள்ள வியாபாரிகள் எல்லாம் வந்து சொன்னார்கள். திடீர் திடீர் என்று டி.சி.டி.ஓ., ஏ.சி.டி.ஓ. வந்து கணக்குகளை எடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள்; எங்களுக்கு அதிகத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். என்று சொன்னார்கள். அதிக அளவுக்கு விற்பனை வரி செலுத்தக்கூடியவர்களை எல்லாம் விட்டுவிடுகிறார்கள் என்று குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். நான் அன்றைக்கு அவர்களுக்குச் சொன்னேன், சாதாரண சாமானிய மக்கள் வரியை இன்றைக்குக் கட்டுகின்ற காரணத்தினால் தான் உங்களைத் தேடி வருகின்றார்கள். நீங்களும் வரியை ஒழுங்காக கட்டுகின்ற காரணத்தினால் தான் உங்களிடம் இருந்து வரியை பெற்று அரசாங்கத்தின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வருகின்றார்கள் என்று சொன்னேன். காரணம் சென்ற ஆண்டு பொது விவாதத்தில் நான் ஒரு குறை பாட்டையும் இங்கே சொன்னேன்.

ஒரு பெரிய வியாபாரி வேறு மாநிலத்திலிருந்து 'பல்சஸ்ஸை' தமிழகத்திற்குக் கொண்டுவந்து பினாமிதாரர்கள் பேரில், 'ஃபிக்ஷியஸ் பெர்சன்ஸ்' பேரில் அவர்கள் வரி கட்டாமல் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஏய்த்து இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொன்னேன். இது சிங்கிள் பாய்ன்ட்டினால் ஏற்பட்டது. மல்டி பாய்ன்ட்டை இன்றைக்கு நாம் எடுத்து இருக்கின்றோம். அதனால் அரசாங்கத்துக்கு பெரிய பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து இழப்பீடு தான் ஏற்படப்போகிறது. ஏதாவது இன்னொரு பாய்ன்ட் அதிகமாக இருக்குமேயானால், ஒருசெக்இருக்கும். இன்றைக்கு வருமான வரியைக் கட்டத் தவறியவர்கள் சில நேரங்களில் மறையும்போது எஸ்டேட் டியூட்டி கடனும் கட்டாயம் வந்து விடுகிறது. அது தான் இரண்டு பாய்ன்ட். வருமானம் சேரும்போது சில பேர் ஏய்ப் பார்கள்; ஆனால் மறையும்போது சட்டத்திலிருந்து தப்ப முடியாத அளவுக்கு எஸ்டேட் டியூட்டி குறுக்கே நின்று, அரசாங்கத்துக்கு வரவேண்டிய வருமானத்தை வாங்கிக் கொடுத்து விடுகிறது. அதுபோலத்தான் ஒரு முனை வரி அரசாங்கத்துக்கு இழப்பீட்டை உண்டாக்கும் என்ற கருத்தை நான் இங்கே சொல்லக்கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஒரு முனை வரியினால் தான் இதுபோன்ற பினாமி நிறுவனங்கள் உருவாகக் கூடும். ஒரு முனை வரியினால் தான் அரசாங்கத்துக்கு அந்த நிறுவனமே இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை உருவாகிவிடும். வெளி மாநிலத்திலிருந்து சில பொருள்களைக் கொண்டு வரக்கூடியவர்கள் கூட ஒருமுனை வரியினால் தப்பிக்கக் கூடிய ஒரு கட்டாயம் உருவாகும். ஆகவே இன்னும் ஒரு முனையாவது இருந்து ஆகவேண்டும்; ஒன்று ஆரம்பம்; இன்னொன்று முடிவு. அதுபோல் இரண்டு முனை

1990 மே 8]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

ஓரளவுக்கு இருக்குமானால்—மல்டி பாய்ன்ட் வேண்டுமானால் குறைத்துக் கொள்ளலாம்—இரண்டு முனைகளில் வரியை விதித்தால் தான் அரசாங்கம் ஏமாறாமல், ஏமாற்றப்படாமல் அரசாங்கத்துக்கு கிடைக்க வேண்டிய வருவாய் கிடைக்கும் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இன்னும் பல்வேறு நிறுவனங்களின் மூலமாக அரசாங்கத்துக்கு வரவேண்டிய விற்பனை வரி 1950- ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுநாள் வரை சிந்திக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். ஒரு அரசியல் சட்டக் குறிப்பை நான் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் பேரவை செயலாளருடைய கவனத்துக்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். "Entry 54—Taxes on the sale or purchase of goods other than newspapers subject to the provisions of Entry 92—A of List I. பத்திரிகை சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க நாட்டு மக்கள் எல்லாம் பத்திரிகைகளின் மூலமாக அரசியல் நிலைமைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு பத்திரிகைச் சுதந்திரம் வழங்கி இருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்திலும் பாதுகாப்பைக் கொடுத்து இருக்கின்றோம். Freedom of speech; freedom of expression."

11-50 மணி

இன்றைக்கு நம்முடைய பத்திரிகைகளெல்லாம் நியூஸ் பேப்பராக முழுமையாக இருக்கிறதா? விளம்பரம் ஒரு பகுதி வருகிறது. விளம்பரத்திற்கு வரி எங்கே கொடுக்கிறார்கள்? அரசாங்கம் எவ்வளவு விளம்பரம் கொடுக்கிறது, அதற்கு வரி கிடைக்கிறதா? நியூஸ் பேப்பர் என்றால் செய்தியைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே இருக்கக் கூடாது. அதுதான் நியூஸ் பேப்பர். அதற்குத் தான் அரசியல் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் பத்து பக்கம் விளம்பரம்; அந்த விளம்பரத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய இலாபத்தில் அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை வரி கிடைக்கிறதா? ஏன் நாம் இதுவரை இதைச் சிந்திக்கவில்லை என்றால், உடனே பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கின்றோம் என்று சொல்வார்கள்.

ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலை வேறு. News Paper — Views paper இரண்டாக இருக்கிறது. மக்களுடைய எண்ணத்தை mould செய்வது. மக்களை இந்தத் திசையில் அழைத்துச் செல்வது. இதையும் சில பத்திரிகைகள் இன்றைக்குச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் இதை உணர்ந்த காரணத்தால் இங்கே சொல்லுகின்றேன். நியூஸ் பேப்பர் வேறு. வாரப் பத்திரிகைகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா அரசியல் சட்டத்தில். கிடையாது. அப்படியே பிரித்துப் பார்ப்போமேயானால், வாரப் பத்திரிகைகளின் வருமானத்தில் விற்பனை வரி உங்களுக்கு வந்து சேர்கிறதா? வரியை கேட்கின்றோமா? வரியை எப்படி வாங்குவது? அதற்கு வழி

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 மே 8]

உண்டு. எப்படி எக்ஸ்சஸ் டீட்டியை அந்தத் தொழிற்சாலையிலே அதிகாரி இருந்து எக்ஸ்சஸ் டீட்டியைச் சேகரித்து அரசாங்கத் திற்குக் கொடுக்கிறாரோ அதுபோலவே விற்பனை வரி அதிகாரி இதுபோன்ற வியாபார நோக்கத்தோடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய பத்திரிகைகளின் விற்பனையிலிருந்து வரியை வாங்கி அரசாங்கத்தின் வருவாயைக் கூட்டலாம். இது ஒரு வழி.

நான் யோசித்துப் பார்த்தேன். சென்ற ஆண்டே எண்ணி னேன். கொஞ்ச காலம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் இன்றைக்குத் தோன்றியது. காரணம் இதுவும் வியாபாரம்தான். வியாபார நோக்கத்தோடு நடைபெறக் கூடிய அந்தத் துறையை—பெரிய பத்திரிகை அதாவது Press Barons அவர்களையெல்லாம் அழைத்துப் பேசி, இந்தப் பிரிவைச் சுட்டிக்காட்டி நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐம்பதாவது ஆண்டு பத்திரிகைகள் அதிகம் கிடையாது. இன்றைக்கு யார் நினைத்தாலும் ஆரம்பிக்கலாம். ஒரு Declaration தான். போய் C. M. M. Court-இலே நாளை காலையிலே பத்து ரூபாய் கட்டியாயிற்று என்றால் யாரோ ஒருவர் பத்திரிகையை ஆரம்பிக்கலாம். ஆகவே, விளம்பரத்தைப் பிரியுங்கள். Advertisement-இலே வரக்கூடிய அந்த இலாபத்தில் ஏன் விற்பனையாகக் கருதி, அரசாங்கம் வருமானத்தைப் பெருக்கக் கூடாது என்ற வேண்டுகோளை நான் இங்கே உங்கள் முன்னால் வைக்கின்றேன். ஆகவே, இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டிய வருமானம் நின்று கொண்டு இருக்கிறது. புதிய புதிய சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து, புதிய புதிய விகிதாசாரத்தைப் போடுவதனால் அரசாங்கத்தின் வருவாயை உயர்த்த முடியாது. அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டிய வருவாய் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற அந்தக் காலக் கட்டத்தில் அரசாங்கம் அந்த வருவாயைப் பெற வேண்டுமென்ற வேண்டு கோளை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்ற வாரம் உயர்நீதி மன்றம், வெளி மாநில லாட்டரிச் சீட்டுக்கு தடை விதித்தது செல்லும் என்ற ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியது. லாட்டரிச் சீட்டினால் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய விற்பனை வரி வருமானம் 400 கோடி ரூபாய். அந்த 400 கோடி ரூபாயை வசூலித்த பிறகல்லவா நாம் வேறு சட்டத்தைக்கொண்டு வர வேண்டும்? அங்கே 400 கோடி ரூபாயை விட்டு விட்டு புதிய புதிய சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து பாமர மக்களைக் கசக்குவது தவறாகும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

இன்று காலையில் கூட நம்முடைய போக்குவரத்து அமைச்சரவர்கள் ஒரு மசோதாவைக் தாக்கல் செய்தார்கள். வேனில் ஒரு சீட்டுக்கு ஐம்பது ரூபாய் வரி. வேனை ஓட்டுவது யார்?

1990 மே 8]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

வேனை வாங்குவது யார்? சாதாரண டிரைவராக இருந்த ஒருவர் வேனை வங்கியின் மூலமாக, கடன் மூலமாக வாங்குகின்றார்; ஓட்டுகின்றார். இந்த 50 ரூபாய்—ஒரு சீட்டுக்கு வரியைப் போட்டால் அவன் யார் தலையில் அந்த வரியை வைப்பான். அந்த வேனில் ஏறக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள்—அவர்கள் தலைமீது அந்த வரி சுமத்தப்படும். ஆகவே, நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம், அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டிய வருவாயை, ஈட்ட வேண்டிய வேகத்தில் நீங்கள் ஈட்ட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், கமர்சியல் டாக்ஸ், சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்று பிரித்து, வியாபார நோக்கோடு எது எல்லாம் நடைபெறுகிறதோ, அதற்கெல்லாம் வரி விதிக்கப்பட வேண்டும். வியாபாரம், விற்பனை, எதையெல்லாம் விற்பனை செய்கிறார்களோ, எந்த விற்பனையின் மூலமாக மக்களிடமிருந்து அதிகப் பணத்தைப் பெறுகிறார்களோ, அந்தத் துறைக்கு வரியை விதியுங்கள். எனவே கொஞ்சம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய எண்ணம் வேண்டும். நெஞ்சுரம் வேண்டும். அடுத்தமுறை அந்த மக்களைச் சந்தித்தால் குறைபாட்டைச் சொல்வார்களே என்ற பயம் இருக்கக்கூடாது. காரணம், வரியை விதிக்கும்போது ஒரு சாரார் பாதிக்கப்படலாம். ஆனால் அந்த சாராரிடமிருந்து வரியைப் பெற்றுதான் சாதாரண மக்களுக்கு நம்மால் நன்மை செய்ய முடியும்.

11-55 மணி

சாதாரண மனிதனுக்கு வரியை விதிக்காமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் வேகமாக எடுக்க வேண்டும். காரணம், கிராம மக்களை அடக்குவதற்கு, நாம் இன்றைக்கு போலீஸ் சிறப்பு காவல் படையை பயன்படுத்துகிறோம். எதற்கு, ஐ.ஆர்.டி.பி. கடன் பெற முடியாத மக்கள், என்.ஆர்.இ.பி. மூலமாக கிராமங்களில் தொழிலை எடுக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள், இன்னும் சொல்லப் போனால் ஓய்வூதியத்தை ஒரு வயதான பெரியவரோ, தாயோ பெற வேண்டுமானால், ஆர்.டி.ஓ. சொல்கிறார்—வேகன்சி இல்லை—அதாவது யாரும் சாகவில்லை. 35 ரூபாய் ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கு வேகன்சி வேண்டும் ஒரு சாக வேண்டும். (குறுக்கீடு) மாற்றியாகிவிட்டது என்று சொல்லி விட்டார். நானும் திருத்திக் கொண்டேன். அந்த அளவிற்கு ஏழை எளிய மக்களுக்கு இன்றைக்கு கிடைக்க வேண்டிய நன்மை கிடைக்கவில்லை. ஆனால், அரசாங்கத்தின் மூலமாக தொழிலை வளர்த்து, மக்களின் மூலமாகவே லாபத்தைச் சம்பாதித்து, அரசாங்கத்திற்கு செலுத்த வேண்டிய வரியை செலுத்த தவறி பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கையை எடுங்கள்.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முன்னாள் சட்டப் பேரவைத் தலைவர், பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள், வருவாய் எந்தெந்த துறையில் வருகிறதோ அதற்கெல்லாம் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்.

[திரு. அ. மலர்மன்னன்]

[1990 மே 8]

அப்படியானால், அவர் செய்கிற வழக்கறிஞர் தொழிலில் கூட நிறைய வருவாய் வருகிறது. அதற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் போடலாமா? அதை ஒப்புக்கொள்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் Income Tax Assessee.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்கு வேறு வரி இருக்கிறது. இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். நான் என்னுடைய சபாநாயகர் பொறுப்பு முடிந்தவுடன், வக்கீலாக மீண்டும் பதிவு செய்தவுடன், நம்முடைய மாநகராட்சி தன் அதிகாரிக்கு தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டேன். புரபஷனல் டாக்ஸ் கட்ட வேண்டுமென்று நான் வலிய கேட்டேன். இன்னும் எனக்கு வரவில்லை. வரி கேட்கவில்லை. இப்படி எத்தனை பேர்? எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால், வரியை எங்கெங்கே இருந்து கட்ட வேண்டுமோ, யாரிடமிருந்து வாங்க வேண்டுமோ, செலக்ட் பண்ண வேண்டும். இந்த ஜனங்கள் கிட்டே வரியே வாங்கக் கூடாது—ஏனென்றால் ஏழை. ஜனங்கள், இந்த செக்ஷன், வசதியுள்ளவர்கள்; எனவே, வாங்க வேண்டுமென்று நாம் பிரிக்க வேண்டும். நாம் சட்டத்தை போட்டு விட்டால், அதிகாரிகள் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு முதலில் ஏழைகளிடம்தான் செல்வார்கள். அவர்களுக்குதான் பாதுகாப்பு கிடையாது. பணக்காரர்கள் உடனே தடையுத்தரவு வாங்குவார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால்..

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்களே முன்னுதாரணமாக அந்த Professional Tax—ஐ அனுப்பி இருக்கலாமே.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு? அதற்கான பாரம் எல்லாம் இருக்கிறது. அண்ணா நகர் டிவிஷனிலிருந்து அனுப்புகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வரவில்லை. நான் இதை எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால், வரியை அவரவர்கள் பொறுப்போடு கட்டுவது கிடையாது. டிமாண்ட் நோட்டீஸ் எல்லோருக்கும் வர வேண்டும். ஒவ்வொரு துறையைப் பற்றியும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். ஆகவே, நான் தெரிவித்துக்கொள்வதெல்லாம், இன்றைக்கு வருமான வரி ரெய்ட் எப்படி பண்ணுகிறார்கள்? யாரை எல்லாம் கூட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள்? எப்படி ரெய்ட் பண்ணி, இருப்பதை எல்லாம் எடுக்கிறார்கள்? சேல்ஸ் டாக்சில் நாம் எவ்வளவு வேகம் காட்டுகிறோம்? கோடிக் கணக்கில் அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டிய பணத்தை பெற நாம் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. காரணம் வாக்கு போய்விடுமோ, அடுத்த முறை தேர்தலில் மக்கள் வாக்களிக்காமல் போய் விடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிற காரணத்தால், நாம் அதிகமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடிவதில்லை.

1990 மே 8]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

12-00 மணி

ஒன்றைச் சொல்கிறேன். வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை என்றால் ஒருநாளும் மக்கள் வாக்களிக்க மாட்டார்கள். இதை நான் அனுபவபூர்வமாக பார்த்திருக்கிறேன். சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நாட்டவில்லை என்றால் நிச்சயமாக வாக்களிக்க மாட்டார்கள். மக்கள் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது, வரியை வாங்குகிறார்களா என்று. மீண்டும் மீண்டும் ஏழை மக்களின் மீது வரியை விதிப்பது உண்மையிலேயே பாவமான செயலாகும். அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது. அந்த ஏழை எளிய மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்றுத்தான் நாம் எல்லோரும் இங்கே இருக்கிறோம். இந்த அரசே ஏழையின் அரசுதான். கோட்டையை பார்க்காத ஏழைகள்தான் இன்றைக்கு வரியைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாக்குச் சாவடிக்குச் சென்ற ஏழைகள் தான் இன்றைக்கு வரியைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாக்குச் சாவடிக் கே போகாதவர்கள்தான் இன்றைக்கு வரியை ஏய்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடம் தொடர்பு இல்லாதவர்கள் தான் வரியை ஏய்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வது எல்லாம், ஏழை எளிய மக்கள் மீது வரியை விதிக்காதீர்கள். காரணம் அவர்கள் அந்தப் பொருட்களை வாங்கும்போது மறைமுகமாக இன்றைக்கு வரியைச் செலுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இந்த ஒரு முனை வரியை—இன்னும் ஒரு முனைப்புச் செய்யுங்கள்—ஏய்ப்பைத் தடுக்கலாம் என்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி, அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். நம்முடைய முன்னாள் சட்டப்பேரவையினுடைய தலைவர் பாண்டியன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, லாட்டரி சீட்டு விற்பனை மூலமாக 400 கோடி ரூபாய் பாக்கி நிலுவையில் இருப்பதாகவும், அதை வசூலித்துவிட்டுத்தானே சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதைச் சற்று விளக்கமாகச் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : வெளி மாநில லாட்டரி சீட்டுக் களை தமிழகத்தில் விற்றுக்கொண்டு இருப்பவர்கள், தமிழக அரசு விதித்த அந்த விற்பனை வரியைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற, நிறுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கூட்டமாக நீதிமன்றத்தில் ஒரு தடை உத்தரவை வாங்கினார்கள். இவ்வளவு காலம் கட்டவில்லை, ஒரு காலமும் கட்டவில்லை, அதாவது அரியர்ஸ்ஸைக் கூட கட்டவில்லை, அதனால் தான் 400 கோடி.

[1990 மே 8]

மாண்புமிகு திரு. கே. பி. கந்தசாமி : 400 கோடி ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு விற்பனை ஆகிறதா? (குறுக்கீடு) எத்தனை ஆண்டுகளிலே?

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : அவர்கள் எந்த ஆண்டு தடை உத்தரவை வாங்கினார்களோ, அதற்கு முன்பிருந்து, இன்றைக்கு வரையிலே, கட்டவில்லை. ஆனால், பத்திரிக்கையிலே பार्சு கிறோம், என்ன, 10 இலட்சம், 1 கோடி பரிசு என்று. ஆனால், வரி எங்கே, அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை.

Thiru. M. ABDUL LATHEEF: The hon. Member Thiru Malarmannan has asked a question whether the Advocates are prepared to pay the sales-tax. He should understand that an Advocate only renders service. He does not sell his services. He renders only service and he gets only a fee and not a price. Commercial taxes are levied only on prices and not on fees.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய லத்தீப் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தை அளித்தார்கள். ஓர்க்ஸ் கான்ட்ராக்ட்டுக்கு வாங்குகிற மாதிரி வாங்கலாம் அல்லவா? அதுகூட வாங்கலாம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஓர்க்ஸ் கான்ட்ராக்ட் என்று வாங்க முடியாது. காரணம் இப்போது மலர்மன்னனிடம் இருந்து ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு சொத்து விவகாரம் ஒரு வக்கீலிடம் போகுமானால், இல்லை 10 இலட்சம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஜெயித்தால் 5 இலட்சம் என்று பேச முடியாது. சட்ட விதிகள் எவ்வளவு அனுமதிக்கிறதோ, அதைத்தான் வாங்க முடியும். ஆகவே, இந்த ஓர்க்ஸ் கான்ட்ராக்ட் இதிலே கிடையாது. இப்படி கான்ட்ராக்ட் இருந்திருந்தால், எவ்வளவோ சம்பாதித்து இருக்கலாம். சில பேர்களுக்குத்தான் இதிலே இலாபம் கிடைக்கும். இந்த போபால் வழக்கு இருக்கிறதே, அதில் மக்களுக்கு 300 ரூபாய், 200 ரூபாய் கூடப் போய்ச் சேரவில்லை, போபால் காஸ் விபத்திலே இறந்தவர்களுக்கு. ஆனால், அரசாங்க வக்கீலின் செலவு 1 கோடி ரூபாய், பீஸ்.

2. தகவல் கோரல் (தொடர்ச்சி)

(ஆ) புயலையொட்டி எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் குறித்து.

திரு. இளம்வழுதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் வரலாற்றிலேயே சுட்டெரிக்கும் கொடுமையான கத்திரியிலே இதைப்போன்ற அடைமழை எப்போதும் பெய்த்து கிடையாது. கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இப்

1990 மே 8]

[திரு. இளம்வழுதி]

போதுதான் இந்த அற்புதம் நடந்து கொண்டிருப்பதாக வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தார் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். “மன்னவன் வந்தானடி, மாமழை பெய்ததடி” என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். அதைப்போல, எங்களுடைய தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியின் மாட்சியைக் கண்டு, வானமே மனமுவந்து, சென்னை நகர மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கின்ற வகையிலே, பூமியைக் குளிரவைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த மகிழ்ச்சியான சூழ்நிலையிலே குடிநீர் வாரியத்தினுடைய அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் பொன்முடி அவர்கள், குளிருக்கு இதமாக உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் சூடாக காபி வழங்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதுதான் இந்தப் புயல் கரையைக் கடக்கும் என்று அறிவிப்பு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, கடலூரிலிருந்து, ஒங்கோலுக்கு இடையே இப்போது மதியத்திற்குள்ளே கரையைக் கடக்கும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை அரசு செய்திருக்கிறதா? தமிழகம் முழுவதும், அதுவும் குறிப்பாக வட மாவட்டங்களிலேயிருந்து அரசுக்கு வந்திருக்கிற செய்திகள் என்ன?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களாக நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமாக இந்தப் புயல் வேகமும், அதுமட்டுமல்லாமல் பெய்கிற மழையைப் பார்த்தாலே, ரோடு பூராவும் தண்ணீராக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நகரத்திலே நமக்கு வேண்டியவர்கள் எல்லாம் ஆங்காங்கே வசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் குடிசைகளுக்கு ஏதாவது சேதங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றதா? குடியிருப்பவர்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கிறதா? இது விஷயமாக ஏதாவது ஒரு அமைச்சர் அறிவித்தால் ஆறுதலாக இருக்கும். இது விஷயமாக சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர், அல்லது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரோ, அல்லது மற்ற அமைச்சரோ, என்னென்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன என்று சொன்னால் எங்களுக்கு எல்லாம் ஆதரவாக இருக்கும்.

[1990 மே 8]

12-05 மணி

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, அரசுக்குத் தொடர்ந்து புயலைக் குறித்த செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசு முன்னெச்சரிக்கையாக எல்லாவித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கே மீட்புப் படகுகளைத் தயார் நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இராணுவத்தைக் கூட உஷார் நிலையில் வைத்திருக்கிறோம். எந்தச் சூழ்நிலையிலேயும் மக்களை புயல் பாதிக்க விடாமல் மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதில் அரசு முனைப்பான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. கடலோரப் பகுதியில் இருக்கின்றவர்களை எல்லாம் அந்த இடத்திலேயிருந்து பாதுகாப்பான இடத்திலே தங்கவைக்க அரசு அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடல் அரிப்பு ஏற்படுகிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்காக பொதுப்பணித்துறையினர் கடலோரப் பகுதியில் ரோந்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநகராட்சிப் பள்ளிகளை எல்லாம் தயார் நிலையில் வைத்திருக்கிறோம். உணவுப் பொட்டலங்கள், கிருஷ்ணாயில், அரிசி போன்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கிடைப்பதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசு, மேற்கொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவையும் மீறி ஏதாவது எக்கச் சக்கமாக வருமானால் உடனடியான உயிர் மீட்புப் பணிகளுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சில நேரங்களில் காலரா போன்றவைகள் எல்லாம் திடீரென்று பரவும். அவைகளைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம். சுருக்கமாகச் சொன்னால், எல்லாவித நடவடிக்கைகளையும் கண்காணிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அரசு புயலைச் சமாளிக்க தயாராக இருக்கிறது. (குறுக்கீடு).

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் எழுந்த காரணத்தால் நான் இதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நன்றாக மழை பெய்திருக்கிறது. சென்னை நகருக்கு இன்றைக்கு ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் தண்ணீர் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாளையிலிருந்து நாள் தோறும் தண்ணீர் வழங்குவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறதா, தண்ணீர் நிறைந்து இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : சென்னைக்குக் குடிநீர் வழங்குவது சென்னையிலே பொழிகின்ற மழையைப் பொறுத்த தல்ல. அது புழலேரி, சோழவரம், செம்பரம்பாக்கம் ஆகிய பகுதிகளிலே, கேட்ம்மென்ட் ஏரியாவில், அங்குதான் நிறையப் பொழியவேண்டும். சென்னையிலே மழை பெய்வது அதிகமாகத் தெரியும். தார் ரோடுகளில் வேகமாக ஓடுவதுபோல் தெரியும். ஆகையால் அந்தப் பகுதிகளிலே பொழிகின்ற மழையை வைத்துத்தான் அவற்றை அரசு நிர்ணயிக்கும்.

1990 மே 8]

*திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் புயலைக் குறித்த சில விளக்கங்களைக் கொடுத்தார்கள். நான் ஒன்றை அவரிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்றைக்கே புயல் கரையைக் கடக்கக் கூடும் என்ற ஒரு ஆபத்து இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டு, நேற்று அலுவலகங்கள் அனைத்திற்கும் அரை நாள் விடுமுறை விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்கு வாடிக்கையாகப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், அலுவலகங்கள் அத்தனையும் நடைபெறுகின்ற நிலையில் விடுமுறை விடாமல் இருக்கின்ற நிலையிலே, சில கல்லூரிகளில் இன்றைக்கும் பரீட்சைகள் நடைபெறுகின்றன. இன்றைக்கு எல்லா அலுவலகங்களும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது புயலினுடைய நிலை நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எங்களுக்கு எல்லாம் தேவையான பாதுகாப்பை அவர் செய்து இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். ஆனால், இப்போது அலுவலகங்கள் மற்ற நிலையங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு ஏதாவது வழி செய்து அவர்களை உடனடியாக வீட்டிற்கு அனுப்பி பாதுகாப்பு செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உடனடி ஏற்பாடு ஏதாவது செய்வாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : புயல் நேற்றே கடந்திருக்க வேண்டும். அது நேற்று திரு. இராதா இல்லை என்ற காரணத்தினாலோ, இன்றைக்கு வரட்டும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவுதான் அறிவியல் வளர்ந்திருந்தாலும், இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தி, இந்த நேரத்தில் இது நடக்கும், நடக்கலாம் என்று சொல்கிறோமே தவிர, இத்தனை மணிக்கு நடக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் இன்றைக்கு புயல் வீசமானால், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இராதா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் அவர்களுக்கும் தக்க நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளும், மேற்கொண்டிருக்கிறது, அதற்கான நடைமுறை ஒரு பகுதியிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சினை, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரிடத்திலிருந்து இப்போது கேட்ச்மென்ட் ஏரியாவில் என்ன இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நீர்ப்பிடிப்பு ஏரிகளிலே ஏதாவது அதிகமான தண்ணீர் வரத்து ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதுகுறித்த விவரமான அறிக்கையை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அளிக்க இருக்கிறார்கள்.

[1990 மே 8]

12-10 மணி

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : நாங்கள் சென்னையைச் சார்ந்தவர்கள். சென்னையிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள். இதைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள். அதனால்தான் அதைக் கேட்கிறோம். ஏனென்றால் நல்ல அக்கினி நட்சத்திரத்திலே, சித்திரை மாதத்திலே பெய்கின்ற மழை செல்வ மழை என்று சொல்வார்கள். இப்பொழுது செல்வ மழை பெய்திருக்கிறது. எனவே, எவ்வளவு தண்ணீர் அதிகமாக வந்திருக்கிறது. நம்முடைய தாகம் தீருமா? சென்னை நகர மக்களுடைய தாகம் தீருமா? ஒவ்வொரு நாளும் நீர் வருமா என்று ஆவலாக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. பொன்புடி என்கிற தெய்வகிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு நாளுக்கு முன்புதான் இந்த அவையிலே மழையைப் பற்றி வாதங்களெல்லாம் நடைபெற்றன. யானைக்குத் திருமணம் செய்துவைத்தால் மழை வருமா. அதே போல் தண்ணீரிலே நின்று தவம் செய்தால் மழை வருமா என்றெல்லாம் உறுப்பினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கையையெல்லாம் கலைஞரும் ஏற்றுக்கொண்டு கலைஞருடைய தூதுவின் மூலமாகவோ என்னவோ தெரியவில்லை, எப்பொழுதுமே இல்லாத அளவிற்கு, அக்கினி நட்சத்திரத்திலே மழை பெய்யாத அளவு இப்பொழுது மழை அக்கினி நட்சத்திரத்திலே பெய்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கேள்வி கேட்டதைப் போல, நம்முடைய நகரத்திற்கு, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல், சென்னை நகரத்திற்கு ரெட்ஹில்ஸ், சோழவரம், பூண்டி ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள ஏரிகளிலிருந்துதான் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த பகுதியிலே மழை பெய்திருக்கிறது. 73.55 எம்.எம்.-க்கு ரெட்ஹில்ஸிலும், சோழவரத்தில் 56 எம்.எம். மழையளவும், பூண்டியிலே 40 எம்.எம். இப்பொழுது காலை 8 மணியளவிலே பொழிந்திருக்கின்றது. ஆனால், சோழவரம், பூண்டி இரண்டு ஏரிகளிலுமே தண்ணீர் வரத்து கம்மியாக இருக்கிறது. தண்ணீர் வரவில்லை. நேற்றிரவு வரை வரவில்லை. நேற்றிரவுக்குப் பிறகு இப்பொழுது வந்து கொண்டிருப்பதாக, இப்பொழுது சற்றுமுன் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே அங்கே வருகின்ற நீரின் அளவைப்பொறுத்தே, அவர் கேட்டதைப் போல, சென்னைக்குக் குடிநீர் அளவை உயர்த்த முடியுமா என்பதையெல்லாம் சொல்ல முடியும். அதேபோல, நீர்ப் பிடிப்பு “ஏரியாக்கள்” ஆன திருவள்ளூரிலே 800 எம்.எம்.-க்கு மழை பெய்திருக்கிறது. திருத்தணி பகுதியிலும் 18 எம்.எம்.-க்கு மழை பெய்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலேயும் மழை பெய்திருக்கின்ற காரணத்தினால் இன்று நீர் வரத்து அதிகமாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த நீர் வரத்தை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மகிழ்கின்ற வகையிலே,

1990 மே 8] [டாக்டர் க. பொன்முடி என்கிற தெய்வசிகாமணி]

சென்னையிலே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்கூட கொண்டாடுகின்ற வகையிலே அனைவருக்கும் தேநீர் வழங்கினால் நன்றாக இருக்கும். இருந்தாலும் இந்தத் துறையின் சார் பிலே அனைவருக்கும் காப்பி வழங்கப்படும் என்பதை மட்டும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, காப்பி கொடுப்பதெல்லாம் ஒரு பக்கத்திலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் கேட்டதற்கு இணையாகச் சொல்லட்டும். ஆனால், இன்று அடித்த புயலிலே எங்காவது உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்பட்டதுண்டா? மீனவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கென்று “ஹெலிகாப்டர்கள்”, ஒருவேளை அவர்களுக்கு ஆபத்து வந்தது என்றால் “ஹெலிகாப்டர்கள்” தயாராக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பன போன்றவை எல்லாம் (குறுக்கீடு) நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இது வரையில் புயல் இன்னும் விசவில்லை. அதனுடைய அறிகுறிய்தான் ஆங்காங்கே தென்படுகிறது. இதுவரையிலும் அரசுக்கு உயிர்ச் சேதம் பற்றிய குறிப்பு வரவில்லை. திடீரென்று மீனவர்கள் காணாமல் போய்விட்டால் “ஹெலிகாப்டர்கள்” தேவைப்படும் என்றால், “ஹெலிகாப்டர்களும்” தயாராகவே இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதிலே ஒன்றும் விவாதம் இல்லை. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிடுங்கள். அவர்கள் விவரமான அறிக்கை அளிக்க இருக்கிறார்கள்.

8. சட்ட முன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்)—(தொடர்ச்சி).

(அ) விற்பனை வரி (மேல் வரி) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு, 1990—(தொடர்ச்சி.)

*திரு. ரா. சொக்கர் : மாண்புமிகு பேரவைத்துணைத் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி தொடர்பாக இன்று முடிவு செய்யப் படுகின்ற இந்த நேரத்திலே இத்தனை ஆண்டுக்காலமாக “மல்டி பாயிண்டாக” இருந்த பல பொருள்களுக்கு, “சிங்கிள் பாயிண்டாக” அறிவித்திருக்கின்ற இந்த அரசினுடைய மிக்க தைரியமான முயற்சியை நான் வரவேற்கிறேன். 20, 25 ஆண்டுக் காலமாக “மல்டி பாயிண்டுக்கு” பதிலாக “சிங்கிள் பாயிண்ட் டேக்ஸ்” வேண்டுமென்று வணிகர்களும், பலரும் கேட்டபோது, அதிகாரிகள் எல்லாம் இருந்து, அரசுகளை பயமுறுத்தி வந்தார்கள். இதனால் வருமானம் குறைந்து விடுமோ என்று பயமுறுத்தி

[திரு. ரா. சொக்கர்]

[1990 மே 8]

வந்தார்கள். ஆனால், அந்த பயத்தையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது இன்று “சிங்கிள் பாயிண்டு” வரி விதிப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்த இருக்கின்ற மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பெரிய அறுவை சிகிச்சையையே செய்திருக்கிறார்கள் என்று என்னால் சொல்ல முடியும். ஆனால், அறுவை சிகிச்சை முடிந்தவுடன் “போஸ்ட் ஆப்பரேட்டிவ் கேர்”.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உறுப்பினர்கள் அமைதி காக்கவும்.

திரு. ரா. சொக்கர் : அறுவை சிகிச்சை முடிந்தவுடன் “போஸ்ட் ஆப்பரேட்டிவ் கேர்” எந்த அளவுக்கு முக்கியமாக கருதப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு “மல்டி பாயிண்டு”-ஐ “சிங்கிள் பாயிண்டாக” ஆக்கியதனால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளை, உன்னிப்பாகக் கவனித்து இந்த அரசு உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-15 மணி.

இந்த அரசு அதன் தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுக்கின்றது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் ஓவன் சேக்ஸ்ஸுக்கு இந்த அறிவிப்பு செய்யப்பட்ட இரண்டாவது நாளிலே 8 சதவீதமாக ஆக உயர்த்தப்பட்ட அந்த வரியானது 2 சதவீதமாக குறைத்து முதல்வர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது. அது போன்று தான் பல பொருள்களுக்கு இன்று மறு மதிப்பீடு செய்து வரிக் குறைப்பு அறிவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இன்றும் தொடர்ந்து பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று அறியும் பொழுது மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நேற்று கூட பிளாஸ்டிக் பொருள்களுக்கு வரியைக் குறைத்து அறிவிப்பு செய்தபோது ப்ளாஸ்டிக்கினுடைய ரா மெட்டீரியலுக்கு—மூலப் பொருளுக்கு 3 சதவீதமாக ஃபார்ம் செவன்டன் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய முறையை அறிமுகப்படுத்தி ஆனால் அந்த மூலப் பொருட்களை வைத்து உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு 8 சதவீதத்திலிருந்து 6 சதவீதமாக குறைத்ததாக அறிவித்தீர்கள். மூலப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் 3 சதவீதமாக குறைத்து அறிவிப்பு செய்ததை வணிகர்கள் முழு மனதோடு வரவேற்கிறார்கள். நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள். இருந்த போதிலும் முடிவு செய்யப்பட்ட பொருள்களுக்கு, உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு 6 சதவீதமாக குறைப்பு செய்திருப்பது காணாது என்ற கோரிக்கையை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ப்ளாஸ்டிக் பொருள்கள் என்று மொத்தமாக எடுத்துப் பார்க்கும்பொழுது ப்ளாஸ்டிக் பைகள் பேக்கேஜிங் மெட்டீரியல் என்ற ஒரு பிரிவாகவும், பக்கெட் அல்லது குடங்கள் போன்ற பொருள்களை இன்னொரு பிரிவாகவும் பிரித்து அந்த அணுகு முறையை வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேக்கேஜிங் மெட்டீரியலைப் பொறுத்தவரையில்

1990 மே 8] [திரு. ரா. சொக்கர்]

உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து உடனே உபயோகிப்பவர்களுக்குச் சென்றுவிடுகிறது. ஆகவே பழைய முறையில் மல்டி பாயின்ட்டில் இருந்தாலும் கூட அது ஒரு முனையில்தான் ப்ராக்டிகலாக வரி விதிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆகவே அந்த ப்ளாஸ்டிக் பேக்கேஜிங் மெட்ரீரியலுக்காவது, பாலிதீன் பைகளுக்காவது கண்டிப்பாக மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அந்த வரி விதிப்பை குறைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த சர்சார்ஜ் இப்போது உயர்த்தப்பட்டு இருந்தாலும் அந்த உயர்வை எதிர்த்து என்னைப் பொறுத்தவரையில் பேச முடியாது. ஏனென்றால் அந்த உயர்வு செய்திருப்பது— உயர்த்தப்பட்ட பணம் அனைத்தும் நகராட்சிகளுக்கு வரும் என்ற ஒரு நல்ல அறிவிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை உயர்த்த வேண்டாம் என்று சொன்னால் கண்டிப்பாக “நகராட்சிக்கு நீ பணம் கேட்க மாட்டாயா,” என்று கூட முதல்வர் அவர்கள் கேட்டு விடுவார்கள். ஆகவே உயர்த்தப்பட்ட சதவிகிதம் நகராட்சிக்கு வரும் என்ற காரணத்தினால் அதை ஒரு புறம் நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் இந்த சர்சார்ஜானது 1971 ஆம் ஆண்டு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகும். அவர் அறிமுகம் செய்யும்போது இந்த சர்சார்ஜிலிருந்து வரும் பணம் அத்தனையும் நகராட்சிகளுக்கு வழங்கப்படும் என்றுதான் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். ஆனால் ஏனோ இதுகாலம் வரையில் அந்தப் பணத்தில் ஒரு பகுதி கூட நகராட்சிக்கு வராமல் இருந்தது. ஆனால் இந்தத் தடவை 20 சதவீதம் நகராட்சிக்கு வரும் என்று அறிவிப்பு செய்திருப்பதை மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இருந்தபோதிலும், 20 சதவீதம் வரி விதிப்பு நகராட்சிகளுக்கு கொடுப்பது காணாது. இன்னமும் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்றோம்.

அதில் மிக முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால் 20 சதவீதம் நகராட்சிக்கு வருவதை எப்படி வழங்கப் போகிறீர்கள்? இங்கே மாநில அரசுக்கு வந்து அதை வழங்குவதாக இருந்தால் காலதாமதம் ஏற்படும். எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்கை சினிமா தியேட்டரில் வசூல் செய்வதை அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ள கமர்ஷியல் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் அந்தந்த நகராட்சிகளுக்கு அந்தந்த மாதங்களிலேயே வழங்கி விடுகிறார்கள். அதே முறையில் சர்சார்ஜிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய 20 சதவீத வருமானத்தை நகராட்சிகளுக்கு வழங்கும் போது மக்கள் தொகையின் அடிப்படையிலேயே வழங்கும் பொழுது அந்தந்த நகராட்சிகளுக்கு அந்தந்த கமர்ஷியல் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் அந்தந்த மாதங்களிலே வழங்கவேண்டும் என்ற ஒரு உத்தரவை நீங்கள் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. சொக்கர்]

[1990 மே 8]

அடுத்தபடியாக மிக முக்கியமாக அடிஷனல் டாக்ஸ் அதாவது டர்ன்-ஓவர் டாக்ஸ். இதைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு டிரகோனியன் ஆக்ட் என்றே சொல்ல முடியும். அந்த அளவிற்கு மிகவும் ஒரு கடுமையான வரியாக கருதப்பட்டு வருகின்றது. இருந்த போதிலும் இந்த வரியையும் நீங்கள் முற்றிலுமாக எடுத்துவிடுங்கள் என்று சொன்னால் நடைமுறையில் அது சாத்தியம் அல்ல. ஏனென்றால் இந்த அடிஷனல் டாக்ஸ் மூலமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 200 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருமானமாக வருகிறது. 200 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை உடனே விட்டு விடுங்கள் என்று நாங்கள் சொன்னாலும் நிச்சயமாக நடைமுறையில் அது முடியாது. இருந்த போதிலும் இந்த வரி அறிமுகம் செய்யப்பட்ட போதே ஒரு சின்ன தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஸ்லாப் சிஸ்டத்தில் இந்த வரியை நீங்கள் அமல் செய்திருக்கிறீர்கள். 10 இலட்சம் வரையிலும் விதி விலக்கு. 10 இலட்சத்திலிருந்து 40 இலட்சம் வரை 1 1/4 சதவீதம். 40 இலட்சத்திலிருந்து 1 கோடி வரையிலும் 1 1/2 சதவீதம். 1 கோடியிலிருந்து 5 கோடி வரை அது 2 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த கணக்கின்படி பார்த்தால் 99,99,000-க்கு உற்பத்தி செய்த ஒருவர் ஒரு பொருளை விற்பனை செய்தால், ஒன்றரை சதவீதமாக அவர் ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாய் 12-20 மணி.

அடிஷனல் டாக்ஸ் கட்டவேண்டும். ஆனால் அவருடைய உற்பத்தியை ஆயிரம் ரூபாய்க்கு உயர்த்தி, 99 இலட்சத்து 99 ஆயிரத்திலிருந்து 1 கோடியை எட்டுவாரேயானால், அவர் இரண்டு சதவிகிதம் வரி விதிப்புக்குட்படுகிறார். அந்த இரண்டு சதவிகிதம் வரி விதிப்பானது ஒரு ரூபாயிலிருந்து வந்து விடுகிறது. ஆக, ஒரு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு உற்பத்தியை அதிகமாக செய்யக் கூடிய ஒருவர் 50,000 ரூபாய் விற்பனை வரி அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டிய ஒரு வினோதமான ஒரு நிலைமை இருக்கின்றது. இதிகாலம் வரையில், ஏன் இந்த உண்மை அரசிற்கு கொண்டுவரப்படவில்லை, அரசினுடைய கவனத்திற்கு ஏன் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பது புதுமையாக இருக்கிறது. ஒருவேளை சொல்பவர்கள் சரியாகச் சொல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அல்லது சொல்பவர்கள் சரியாகச் சொன்னாலும், கேட்பவர்கள் கேட்கக்கூடிய மனநிலையிலே இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம், என்ற காரணத்தினால் இந்த முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தயவு செய்து, வருமானவரி விதிக்கப் படும்போது, எப்படி 22,000-ரூபாய் வரையிலும் விதிவிலக்கு, 22,000-லிருந்து 30,000 வரும் வரையிலும் அந்த 8,000 ரூபாய்க்குத்தான் 30 சதவிகிதம் என்ற அடிப்படையிலே, நீங்கள் அந்த வரி விதிப்பைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையிலும், முழுமையாகக் கம்ப்யூட்டரை அறிமுகப்படுத்தவேண்டும். ஏனென்றால், 1,759 கோடி ரூபாயை அரசாங்கத்திற்கு வருமானமாக ஈட்டித் தரு

1990 மே 8] [திரு. ரா. சொக்கர்]

கின்ற இந்தத் துறையில் எந்த அளவிற்கு முழுமையாக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். துரதிர்ஷ்டவசமாக, விற்பனை வரி மானியத் தின்போது இங்கே பேசிய ஒரு உறுப்பினர் கூட இந்த விற்பனை வரியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லவில்லை. வரியைக் குறைப்பதற்காகவோ, கூட்டுவதற்காகவோ நான் சொல்லவில்லை. 1,759 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு துறையைப் பற்றி இந்த சட்டமன்றத்திலே ஒரு வரி கூடப் பேசப்படவில்லை என்றால் இந்தத் துறை முற்றிலுமாக மக்கள் பிரதிநிதிகளால் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன்.

சாராய விற்பனையிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் ஏமாற்றுதல் நடக்கிறது, இந்தத் துறையிலிருந்து எவ்வளவு வருமானத்தை உயர்த்துகிறோம் என்றெல்லாம் பேசக்கூடிய நாம், 120 கோடியிலிருந்து 300 கோடியாக உயர்த்துவதை—180 கோடி ரூபாய் உயர்வு, மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் இந்த விற்பனை வரித் துறையைச் செம்மையாகக் கவனித்தால் நிச்சயமாக இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய், வரி விகிதத்தை உயர்த்தாமலே நாம் எடுக்க முடியும். கம்ப்யூட்டர் சிஸ்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி, ஏ.பி.சி. அனாலிசிஸ் என்ற ஒரு முறையை அறிமுகப்படுத்துங்கள். மூன்றே மாதங்களில் வியக்கத்தகுந்த முடிவுகளை நாம் காண முடியும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, விவசாயப் பொருட்களிலிருந்து வரக்கூடிய விற்பனை வரி வருவாய் மிக, மிகக் குறைவான அளவாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, சோதனை அடிப்படையில் வணிகர்கள் சொல்கின்ற ஆலோசனைப்படி ஏதாவது ஒன்றிரண்டு பொருட்களில் மிக, மிகக் குறைந்த விற்பனை வரி விகிதத்தை அறிமுகப்படுத்தி, அதனால் எதிர்பார்க்கக்கூடிய பலன்கள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஆராய்ந்து படிப்படியாக—விற்பனை வரியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை—விற்பனை வரியை படிப்படியாக சீராய்வு செய்யவேண்டும், அதன் மூலமாக வணிகர்களுக்குப் பாதகம் இருக்கக்கூடாது. பொதுமக்களுக்குப் பாதகம் இருக்கக்கூடாது. அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வர வேண்டும், வருமானத்தை உயர்த்தி, விருதுநகருக்கும், எங்கள் தொகுதிக்கும் அதிகப் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற குறிப்போடு என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பொது விற்பனை வரி சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல முன்வருகிறேன். ஏற்கெனவே தொடர்ந்து இந்த மன்றத்திலே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் ஒரு முனை விற்பனை வரியாகக் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று சொன்ன நீண்ட நாள் கோரிக்கையை இப்போது நிறைவேற்றியிருக்கின்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 மே 8]

அதே நேரத்தில், நான் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசும் போதே ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொன்னேன். அதிலே முக்கியமான ஒன்று. ரெடிமேட் என்று சொல்லக்கூடிய துணிகளுக்கு—கையினால் தைக்கப்பட்ட, ரெடிமேட் நீங்கலாக உள்ள துணிகளுக்கு வரிவிலக்கு என்று சொல்லப்பட்டது. பல மிகப் பெரிய ஜவுளிக் கடைகளுக்கு அனைத்துக்குமே இப்போது வரி கிடையாது. ஏனென்றால், அவர்களெல்லாம், எக்ஸைஸ் டியூட்டியாக, மில் துணிகளாக இருந்தாலும், கைத்தறித் துணியாக இருந்தாலும் அதற்கு வரி கிடையாது. சாதாரணமாக, ஏழை மக்கள், சாதாரண மக்கள் எல்லாம் ரெடிமேட்டில் தான் துணி வாங்குவது வழக்கமாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த ரெடிமேட் துணிகளை விற்கக்கூடிய சிறு, சிறு கடைகளுக்கெல்லாம், இப்போது 8 சதவிகிதமாக இருந்ததை 5 சதவிகிதமாக ஆக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ரெடிமேட்டிலே விற்பனை வரி விலக்கு என்று சொல்லும்போது நானெல்லாம் இது சேர்ந்துதான் என்று நினைத்தேன். இப்போது பல்வேறு இடங்களிலேயிருந்து எனக்கு வரக்கூடிய கடிதங்களிலே, அந்த ரெடிமேட்களுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு—கையினால் செய்யப்பட்ட துணி, கையினால் தைக்கப்பட்ட துணிகளுக்குத் தான் வரி விலக்கே தவிர, ரெடிமேட்டிற்கு வரி விலக்கு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, ரெடிமேட் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு துணிகள் தைக்கப்பட்டவுடனே ரெடிமேடாக ஆகிவிடுகின்றன. தைக்கப்பட்ட துணிகளைத்தான் பெரும்பகுதி மக்கள், சாதாரண ஆட்கள், உழைக்கக்கூடிய மக்கள், துணியை வாங்கித் தைப்பதற்குப் பதிலாக, ரெடிமேடை வாங்குகிறார்கள்.

12-25 மணி

ஆகவே இந்த வரி என்று சொல்லும்போது 20 ரூபாய்க்கு வாங்கினால் ஒரு ரூபாய் அதிகமாக வரி என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் அதனுடைய விலை ஒரு ரூபாய் உயர்ந்து விடுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த சாதாரண மக்கள் மீது விழக்கூடிய இந்த வரியை நீக்கவேண்டும் என்ற என்னுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய பல்வேறு உறுப்பினர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த வரியை விட இந்த வரியை விதிக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுடைய தொல்லைகள் சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு மிக்க தொந்தரவை ஏற்படுத்துகிறது. பெரிய வியாபாரிகளைப் பற்றி கவலையில்லை. ஏன் என்றால் அவர்கள் அப்படியே அந்த வரியை பில்லில் போட்டு வசூல் செய்துகொண்டுவிடுகிறார்கள். அதை முழுமையாக கட்டுகிறார்களா என்று சொன்னால் அது சந்தேகம் தான். அதிலும் வரியைப் போடாமல் கூட வரிகளை வாங்குகிறார்கள். ஆகவே சாதாரண வியாபாரிகள் இதனால் மிகப் பெரிய தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். இப்போது

1990 மே 8]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

நீங்கி இருக்கிறது. ஒரு முனை வரி என்று சொல்லக்கூடிய காலத்திலே பல்வேறு தொல்லைக்கு ஆளாகவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது இந்த ரெடிமேடு துணிகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பது நியாயமாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, இந்தக் கருத்தை மட்டும் வற்புறுத்தி அமைகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி சட்டத் திருத்தத்திற்கான சட்ட முன்வடிவுகள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அரிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1990-91 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் விற்பனை வரி அமைப்பில் 1-4-1990-லிருந்து மாற்றங்கள் செய்ய கீழ்க்கண்ட அறிவிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த அறிவிப்புகளை சட்டபூர்வமாகுவதற்காகத் தான் இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

பலமுனை வரி ஏற்பாடு அறவே நீக்கப்பட்டு, தற்போது பலமுனை வரிக்கு உட்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் இனி ஒரு முனையில் 8 சதவீதம் மட்டுமே வரி விதிக்கப்படும். அனைத்துப் பொருட்களையும் ஒரு முனை வரிக்கு மாற்றும் போது இதுவரை பலமுனை வரிக்கு உட்பட்ட பொருட்களின் தயாரிப்பாளர்களுக்கு கிடைக்கும் மூலப் பொருட்களின் கொள்முதலின் மீதான வரி சலுகை தொடர்வதற்கு வகை செய்யப்படும். தங்கம், வெள்ளியினால் ஆன அணிகலன்கள் மற்றும் பொருட்கள், ஏலக்காய் ஆகியவற்றிற்கும் ஒரு முனை வரி விதித் தம் மாற்றி அமைக்கப்படும். புதிதாக விற்பனைக்கு வர இருக்கும் நாட்டு மலிவு விலை மதுவின் மீது ஒரு முனை வரி 25 சதவீதம் விதிக்கப்படும். ஆண்டுக்கு ரூபாய் 5 இலட்சம் மற்றும் அதற்கும் கீழே உள்ள மொத்த விற்பனை அளவுக்கு சில நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு முடிவுற்றதாக கருதப்படும் வரி விதிப்பு முறை 'டீம்டு அசெஸ்மெண்டு' கடைப்பிடிக்கப்படும்.

புதிய சிறிய தொழிலை ஊக்குவிக்கும் முறையில் கொண்டு வரப்பட்ட வரி ஒத்திவைப்பு திட்டத்தை தாமதம் இன்றி வழங்குவதற்கு மாவட்ட அளவிலுள்ள வணிக வரி அலுவலர்களுக்கு ஒத்திவைப்பு ஆணைகளை பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்படும். மேற்கண்ட அறிவிப்புகளை 1-4-1990 முதல் நடைமுறைப்படுத்த 1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி சட்டத்தில் சில அடிப்படை மாற்றங்களை செய்ய வேண்டி இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிவீர்கள்.

[திரு. எல். கணேசன்]

[1990 மே 8]

உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் நிதிநிலையை சமாளிக்க வழி வகைகளைச் செய்வது அவசர அவசியம் என்று ஏற்று 1990 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் தற்போது உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் எல்லைகளில் விற்பனை வரியின் மேல் விதிக்கப்படும் மேல் வரியை ஓரளவு உயர்த்தி மேல் வரியின் வருவாயில் ஒரு பகுதியை உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு மக்கள் தொகை அடிப்படையில் மானியமாக வழங்குவது எனவும்; மேல் வரியை கீழ்க்கண்டவாறு உயர்த்தவும் அறிவிக்கப்பட்டது. மதுரை மற்றும் கோவை நகராட்சி எல்லைக்குள்ளும் சிறப்புநிலை நகராட்சிகள் எல்லைக்குள்ளும் மேல் வரி 10 சதவீதத்திலிருந்து 12 சதவீதமாக உயர்த்துதல்; ஏனைய நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் மற்ற நகரியங்களின் எல்லைக்குள் மேல் வரி 8 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாக உயர்த்துதல்; ஊராட்சிகள் மாற்றம் இல்லை. 8 சதவீதம் அப்படியே தொடரும்.

12-30 மணி

சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் தற்போது 10 சதவீதம் மேல் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இது 15 சதவீதமாக உயர்த்தவும் மேல் வரியின் மூலம் கிடைக்கப் பெறும் வருவாயில் சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியமாக வழங்கிய 32.5 சதவீதத்தை இனி 50 விழுக்காடாக உயர்த்துவது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. மேற்கண்ட அறிவிப்புகளை 1-4-1990 முதல் நடைமுறைப்படுத்த 1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விற்பனை வரி (மேல்வரி) சட்டத் திருத்தம் வேண்டி இச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திருத்தங்களைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசினார்கள். பெரும்பாலும் மனந்திறந்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைப் பாராட்டினார்கள். பல ஆண்டுகளாக வணிகர்களும் பொது மக்களும் திரும்பத் திரும்ப கோரி வந்த ஒருமுனை விற்பனை வரியை முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்ததற்காக ஏறத்தாழ அனைவருமே கட்சி மாறுபாடின்றி பாராட்டி பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே வரி உயர்ந்து இருக்கிறது என்றாலும் அதனுடைய பங்குத் தொகை நகராட்சிக்கு அதிகம் அளிக்கப்படுகிற காரணத்தால் அதையும் வர வேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, சில ஆலோசனைகளை, ஆய்வுரைகளை நம் முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எப்போதும்போல நிச்சயமாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உகம்சந்த் அவர்கள் பெண்கள் அணியும் வெள்ளி நகைகளுக்கு வரி விலக்கு, வரி விலக்கு என்றார்கள். பெண்கள் அணிகின்ற அணிகலன்களுக்கு வரிவிலக்கு இப்போதே இருக்கிறது. பெண்கள் அணியும் மெட்டி, கொலுசு ஆகியவற்றிற்கு இப்போதே வரி விலக்கு இருக்கிறது. இவை தவிர மற்றைய வெள்ளிப் பொருள்களுக்கு வரி இருக்கிறதே தவிர, பெண்கள் அணிகிற அணிகலன்களுக்கு வரி விலக்கு இப்போதும் இருக்கிறது.

1990 மே 8]

[திரு. எல். கணேசன்]

அதைப்போலவே, உள்ளாட்சிக்கு உரிய பங்கு தரப்படுவதில் சில குறைபாடுகள் அல்லது நிலுவைகள் இருப்பதை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். உள்ளாட்சி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதிலும் நிலுவை இருக்குமானால் இனிமேல் இல்லாமல் விரைவாக, அவர்களுக்குரிய பங்கு நிச்சயமாக கொடுக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் ஒன்றை வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து தமிழ்நாட்டிலே விற்கப்படுகிற லாட்டரி சீட்டுகளுக்கான அந்த விற்பனை வரி பெறப்படவில்லை, அதைப் பெற்று இருக்க வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் சட்டம் பயின்றவர்கள்; சட்டப் பேரவைத் தலைவராக இருந்தவர்கள்; இப்போதும் வழக்குரைஞராக பணியாற்றுகிறவர்கள். உண்மைதான். இதிலே ஏற்பட்ட சிக்கல், வெளி மாநிலங்களிலேயிருந்து வந்து விற்பனையாகின்றவைகள் மீது விற்பனை வரியை தமிழ்நாடு அரசு விதித்தது. ஆனால் பல்வேறு சட்டப் பிரச்சினைகளை எழுப்பி அந்த வியாபாரிகள் உயர்நீதி மன்றத்திலே ஸ்டே வாங்கி விட்டார்கள். அந்த ஸ்டே அப்படியே இருக்கிறது. அந்த ஸ்டே வெக்கேட் ஆகி நிச்சயமாக நமக்குச் சாதகமாக வழக்கில் தீர்ப்பு வரும். அப்படி வருகிறபோது பாண்டியன் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், நிச்சயமாக அந்தப் பழைய வரிகள், பாக்கி இருப்பது நிச்சயமாக வசூலிக்கப்படும் என்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கவனத்திலே எடுத்துக் கொண்டு செய்து கொடுப்பார்கள். ஆகவே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விற்பனை வரி (மேல் வரி திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு-2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“பிரிவு 2 சட்டமுன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

[1990 மே 8]

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரால் கொடுக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“பிரிவு 2 இன் உட்பிரிவு (i) -ல் ‘நூற்றுக்குப் பதினைந்து விழுக்காடு’ என்ற சொற்றொடர்களுக்குப் பதிலாக ‘நூற்றுக்கு பன்னிரெண்டு விழுக்காடு’ என்ற சொற்றொடர்கள் சேர்க்கப்பெற வேண்டும்.”

“பிரிவு 2-ன் உட்பிரிவு (ii)-ல் ‘நூற்றுக்கு பன்னிரெண்டு விழுக்காடு’ என்ற சொற்றொடர்களுக்குப் பதிலாக ‘நூற்றுக்கு பத்து விழுக்காடு’ என்ற சொற்றொடர்கள் சேர்க்கப்பெற வேண்டும்.”

“பிரிவு 2-ன் உட்பிரிவு (iii)-ல் ‘நூற்றுக்கு பத்து விழுக்காடு’ என்ற சொற்றொடர்களுக்குப் பதிலாக ‘நூற்றுக்கு ஐந்து விழுக்காடு’ என்ற சொற்றொடர்கள் சேர்க்கப்பெற வேண்டும்”.

“பிரிவு 2-ன் உட்பிரிவு (iv) -ல் ‘நூற்றுக்கு எட்டு விழுக்காடு’ என்ற சொற்றொடர்களுக்குப் பதிலாக ‘நூற்றுக்கு ஐந்து விழுக்காடு’ என்ற சொற்றொடர்கள் சேர்க்கப்பெறவேண்டும்.”

திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப் பெற்றது

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று பிரிவு 2 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

திரு. எல். கணேசன் : (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1990 மே 8]

[திரு. எல். கணேசன்]

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு விற்பனை வரிச் (மேல்வரி) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண் 16/1990) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

12-35 மணி

(இ) கூடுதல் விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு, 1990.

திரு. எல். கணேசன் : (முதலமைச்சரின் ஆட்சிமன்றச் செயலர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூடுதல் விற்பனை வரிச் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1990)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் ஆட்சி மன்றச் செயலர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கூடுதல் விற்பனை வரிச் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண் 15/1990) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஈ) பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு, 1990.

திரு. எல். கணேசன் (முதலமைச்சரின் ஆட்சி மன்றச் செயலர்): மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1990)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

* 19-4-1990 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றது. ||